

Ogorčena Amerika

Zločin malije — Nesrečna mati

Nesrečna roditelja — Ugrabljeni sinček

Srečen zakon

Po svojem znamenitem poletu iz Amerike v Evropo letalec Lindbergh nima direktnega poklica. Postal je narodni junak in zavzema nekaj poluraden, skoraj diplomatski položaj. Pred par leti se je oženil s hčerko bivšega Morganovega družabnika Morrowa. Morrow je bil dolgo časa ameriški poslanik v Meksiku in so ga šteli med najposposnejše diplomate, ki so imeli tudi mnogo uspeha. Umrl je pred meseci in zapustil ogromno bogastvo.

Lindberghov zakon je izredno srečen čeravno soproga nima prav udobnega in lahkega življenja. Spremljala je svojega soproga — strasnega in naravnost drznega letalca — na številnih poljih. V spominu nam je še dramatičen polet zakonskega para preko Alaske in Behringove ceste na Japonsko in v poplavljen pokrajini na Kitajskem. Med poletom so morali večkrat pristati, prisiljeni vsled vremenskih nepravil in so ponovno pisali, da je letalo zgubljeno.

Kmalu po tem poletu je Lindberghova soproga rodila sinčka in soproga sta se preselila na krasno podeželsko posestvo Hopewell, ki ga je njima podaril tast in ga opremil s sijajem in udobnostim, ki presega bujno fantazijo.

Prazna otroška posteljica

Posestvo Hopewell je zelo obširno in leži zato precej oddaljeno od ostalih vil in gradičev v koloniji newyorških bogatašev. Prvega marca zvečer sta zakonca imela obiske. Nurse, ki je bila že mnogo let v službi tasta in in ki so jo ravno vsled njene zanesljivosti določili za varuhinjo edince, je mladega 19 mesecev starega Karla Avgusta Lindbergha spravila v posteljo ob sedmih zvečer. Dete je sladko zaspalo in varuhinja je odšla po svojih poslih. Ko je ob desetih zvečer pogledala v otroško sobo, je na svoje presenečenje našla posteljico prazno. Mislila je, da se je sinček zbudil in odšel kam v sosednje prostore, zato so preiskali najprej vse obširno poslopje.

Ko je bilo vse iskanje zaman, so šele prišli na domnevo, da gre za navaden rop otročička bogatih staršev v svrhu izsiljevanja. Medtem so minule že tri ure in tako je razumljivo, da se kljub naporom newyorške policije, ki je bila takoj vsa a'armirana, doslej ni posrečilo zaslediti zločince. dasiravno v tem pomaga policiji skoraj vse prebivalstvo, ki Lindbergha obožuje. Zločinci so imeli dovolj časa, da so odpeljali otroka po edini veliki cesti New York—Filadelfija kam v Pensilvanijo ali Ohio ali pa v ogromni New York, kjer se še najlažje skrijejo v tem modernem Babilonu.

Pismo izsiljevalcev

Policija je prvotno sprejela kot najbolj verjetno domnevo, da je dete ukradla kaka histerična ženska, ki jih je ravno v Ameriki zelo veliko in ki neprestano pošiljajo junaku Lindberghu pisma. Kmalu pa je policija morala zavreči to domnevo: Kakor je to sploh navada v Ameriki, je bilo tudi okno Karlove sobe odprto; nedaleč od okna so v vrtu našli lestvico in na njej pritrjeno pismo zločince.

50.000 dolarjev

zahtevajo zločinci. V pismu zločinci zagotavljajo, da se otroku dobro godi in da ga bodo starši dobili zdravega, če na tak in tak način pošljejo 50.000 dolarjev. Opozarjajo pa starše, da bi znalo imeti težke posledice, če bi opozorili policijo. Lindbergh je izjavil, da je pripravljen takoj plačati zahtevano vsoto in zadeva bi bila tako v redu, če bi pisma ne dobila prvo v roke policija, ki je na podlagi

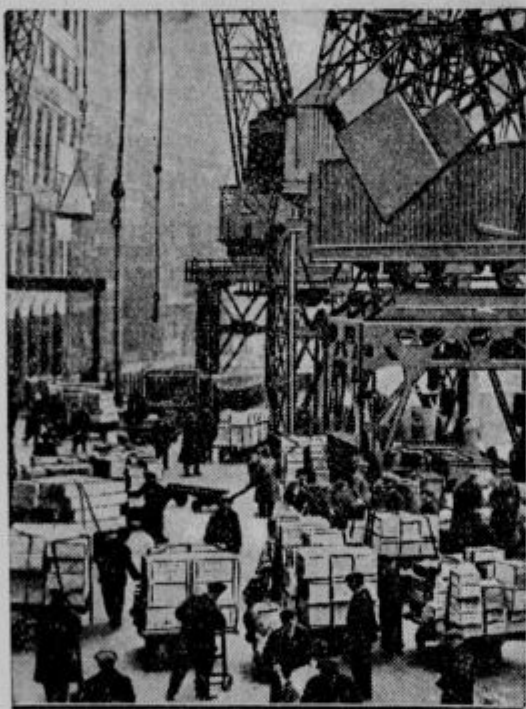
raznih znamenj prišla na sled zločincev, katerih pomočnike je treba predvsem iskati v vrstah bivših Lindberghovih uslužbencev.

Razburjenje v Ameriki

Rop Lindberghovega edince je najznamenitejši dneveni dogodek, ki je potisnil v ozadje zanimanje za vse ostale važne probleme, vojne, politične in gospodarske. Amerika je ogorčena, razburjena. »Lindy« (Lindbergh) je še vedno v Ameriki najbolj popularna osebnost. Ko se mu je pred 19 meseci rodil sin, je dobil darila iz vseh delov Amerike. Kakor so nekdanj v monarhijah proslavili rojstvo prvorojenega princa, tako je Amerika slavila rojstvo malega Karla Avgusta Lindbergha. Ameriški listi polnijo svoje kolone z opisi življenja starejšega in mlajšega Lindbergha, nesrečne matere, ki je v blagoslovljenem stanu in so ji zato morali sporečiti to strašno vest še s posebno obzirnostjo. Na tisoče prostovoljnih detektivov se je prijavilo organizirali so se v mogočno armado, katere na čelo se je postavil stari oče odpeljanega otročička.

Metode malije

»Kidnapping« imenujejo Američani zločin nasilne odpeljave človeka ali otroka z namenom priti do masne odkupnine. Te vrste zločini so bili v Ameriki od nekdanj zelo pogostni. Vp'ljali so ga v Ameriko italijanski izseljenci, ki so bili v svoji

Zaenji aan, V Angliji so te dni stopne v veljavo visoke zaščitne carine na razno blago. S'ika nam kaže izredno velik promet z uvoženim blagom na londonskem kolodvoru zadnji dan pred uveljavljenjem novih carin.

domovini člani malije, ki se je vedno posluževala sličnih sredstev. Ti podli zločini so se v zadnjem času zelo razpasli, kar je predvsem posledica strasne brezposelnosti in popolne brezbriznosti, ki vlada v Ameriki napram brezposelnemu delavstvu, ki ne dobiva nobenih podpor in je odvisno samo od privatne karitativne iniciative.

Nedavno je bila nasilno odpeljana v St. Louisu ob belem dnevu s svojim avtomobilom in šoferjem zelo bogata gospa. Čez par dni so jo zločinci izpustili, ne da bi dobili denar. Izjavili so, da so hoteli s tem samo opozoriti oblasti na bedo med delavskimi sloji.

Zločini na zimski olimpijadi.

Se bolj drzen je bil zločin, ki se je pred par tedni zgodil v Lake Placidu, kjer se je vršila mednarodna zimska olimpijada. Olimpijade se je udeležil tudi sin znanega bogataša. Stanoval je sam v mali gorski koči. Predzadnjega dne pririditev je proti večeru vstopil v kočjo moški in z revolverjem prisilil mladega sportnika, da mu je sledil v pripravljen avtomobil. Trikrat je moral menjati avtomobile. Vse iskanje policije je bilo zaman. Mlademu možu se je posrečilo pobegniti v Clevelandu. Tudi v tem slučaju se je izkazalo, da so zločini organizirali brezposelni delavci.

Smrtna kazen

Ogorčenje, ki se je polastilo Amerike, je razumljivo, saj gre za življenje najbolj znamenitega otroka Zedinjenih držav in je pri vsakem mlademu bitju nevarnost smrti mnogo večja nego pri odraslih.

Ta slučaj je vzbudil toliko pozornost, da se je takoj sestal kongres na izredno sejo in sprejel zakon, s katerim se zločini »kidnapping« kaznujejo s smrtjo.

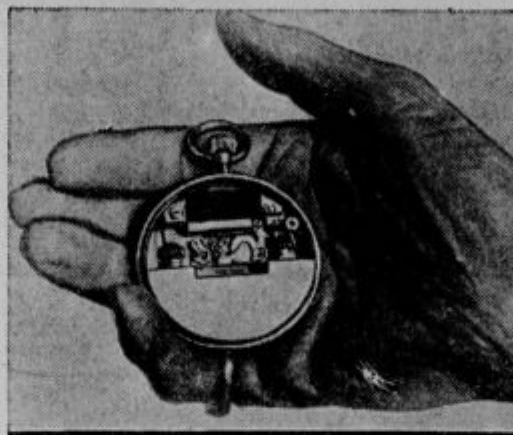
V mrežah boljševizma

Zalostna usoda srbskega akademika — Tajnost čelke

Pred dunajskim porotnim sodiščem je včeraj pričela razprava proti 39 letnemu medicincu Andriji Pikloviću, rojenemu in pristojnemu v Požarevac v Srbiji, radi zahrbtnega umora, napačne prijave in prepovedane povrnitve.

Piklović je sin ugledne srbske rodbine. Oče je bil gimnazijski profesor. Bil je marljiv dijak in je leta 1922 odšel na Dunaj, kjer je študiral medicino. Sprva je lepo napredoval in bil vzoren dijak, dokler ga niso dobili v svoje mreže komunistični agitatorji in boljševiški agenti. Zaradi raznih prestopkov je bil leta 1925 izgnan iz Avstrije za dobo 10 let.

Julija meseca lanskega leta se je s ponarejenim potnim listom vrnil na Dunaj in je 25. julija ustrelil Nemca Semmelmanna na njegovem stanovanju. Morilec in njegova žrtev sta bila v službi strašne boljševiške tajne organizacije »čelke«. Semmelmann je bil star 33 let. Rojen v Kölnu, kjer je bil magistratni uradnik in bil najprej goreč pristaš skrajnih desničarskih organizacij. Kot tak je dobil službo pri politični policiji v Berlinu, dokler ni leta 1924 stopil v službo tajne komunistične organizacije kot ogleduh in vodja organizacije. Kmalu po poroki je dobil posebno nalogo v Carigradu, zapadel pa je kmalu v nemilost vodstva čelke ki sploh malo zaupa mladim oženjenim agentom. Odpuštili so ga kratkoma brez odpravnine. Vsled tega je pretil in je hotel vložiti celo tožbo proti

Elektrina žepna ura. Po dvanaestletnem trudu se je nekemu ženevskemu urarju posrečilo skonstruirati malo električno žepno uro, ki jo goni akumulator, ki se vedno lahko znova napolni.

vodstvu tajne organizacije v Romuniji za plačilo dolžnih zneskov. Tak proces bi bil seveda zelo neljub boljševikom, ki so vsled tega sklenili umoriti neljubega jim bivšega člana. To strašno nologo je prevel nase srbski dijak Piklović. Več dni je oprezoval za svojo žrtvijo, dokler se mu peklenski načrt ni posrečil.

Morilec so prijeli. V njegovem stanovanju so našli množico propagandnega materiala, ki ga je hotel utihotapiti v Jugoslavijo.

Razprava proti zaslepljeni žrtvi komunističnih nasilnih metod je vzbudila zanimanje po vsej Evropi, ker je v zvezi z afero generala Kutje-ova, ki so ga odpeljali v Parizu. Kjer je ravno ob istem času živel tudi obtoženi in s preprečenim napadom na generala Agabekova v Bukarešti oziroma v Konstanci. Napovedujejo senzacionalna odkritja o delovanju tajne boljševiške teroristične organizacije, ki ima razpletene svoje peklenske mreže po vseh državah v Evropi.

Stavka mag'straln'h uradnikov

V Varšavi, Lodzu, Dombrovi in drugih večjih mestih na Poljskem so vsi občinski nameščenci vzpizorili enodnevno protestno stavko, ker že več mesecev dobivajo zelo neredno svoje plače, prvega jih pa sploh niso dobili. Večina teh mest se nahaja v zelo težki finančni situaciji. Dolgovi, ki so jih morala ta mesta prevzeti, so zelo veliki in so vedno še iz česov, so so v teh poljskih mestih vladali ruski komisarji.

ZA VELIKO NOČ

izredne ugodnosti pri nabavah oblek in površnikov za gospode. Zadnje novosti sukna za pomlad oddajamo po neverjetno nizkih cenah.

Drago Schwab -- Ljubljana

Lepa ženska noša. V Londonu so nedavno vpizorili razstavo mode iz raznih časov. Najbolj je ugnjala noša iz leta 1860., ki jo mislijo angleške ženske zopet vpeljati.

Zaščita zaledja proti vojnim strupom

Konec.

Reševalni oddelki bi morali takoj po napadu iti po mestu ali kraju, da bi pomagali, če bi bila kje potreba. Zavarovani bi morali biti proti plinu z izolacijskimi aparat Draeger ali Tenzi in z gumirano obleko in rokavicami ter čevlji proti iperitu in lewisitu. Vse zastrupljence bi morali ležeče prenašati. One, pri katerih bi ugotovili, da jih je zastrupil iperit ali lewisit, bi morali takoj strogo ločiti od drugih, da bi jih ne zastrupili.

Istotako bi morali ugotoviti prostor, okužen z iperitom, in ga takoj posuti s klorovim apnom. Zidovje, po katerem bi se razpršil iperit, je treba pobeliti z mešanico klorovega apna in vode ali pa ga ožgati z močnim ognjem, orošeno kožo zastrupljenecv pa posušiti s pijačo (pivnčki) ali z vato, ovito na kos lesa.

Podrobna navodila, kako je treba ravnati s pacienti in kako je treba iskati prvo zavetje, sem podal že v prejšnjih poglavjih. Mimogrede naj tu še omenim, da bi morali imeti radi hitre prve pomoči in prevoza v bolnišnico reševalni oddelki tudi rešilni avto, ki naj bi imel pri tako zvanem uplinjaču bombe s komprimiranim zrakom, kateri bi se lahko direktno mešal z izpuhtevajočim benzinom in bi funkcioniral tudi v gostem plinu.

Prav tako bi bilo želeli, da bi imel v nevarnih časih vsak vlak poseben rešilni oddelček z maskami, Draegerjevimi aparati in drugimi obrambnimi sredstvi, popolnike pa naj bi v vsakem vagonu opozarjala posebna navodila, kako se imajo ravnati v slučaju plinskega napada.

K reševalnemu delu spada tudi telefonično obveščanje o meteorološkem stanju in posameznih krajih, zlasti proučevanje smeri in časa lokalnih vetrov — posebno jutranjih in večernih, kar bi bilo za obrambo zaledja silno važno. Znano je, kako so Nemci v svetovni vojni natančno preštudirali lokalne vetrove in vse meteorološke razmere, preden so — navadno v jutranjih urah — začeli s plinskim napadom. V slučaju nočnega napada bi morale obmejne telefonske postaje takoj naznaniti pojav aeroplanov in njihovo smer, ker le tedaj bi prišla po mestih in vaseh do veljavne dogovorjena znamenja: sirene, plat zvona itd. o plinskem napadu. Ta znamenja bi se morala razglašati in biti že v mirnem času znana vsakemu prebivalcu.

★

Organizacija skupnih in lišnih zavetišč in reševalnih oddelkov po vsem zaledju bi zahtevala ogromnih vsot. Nemci so izračunali, da bi porabili za organizacijo sigurne obrambe zaledja proti plinu na stoltno milijard dinarjev, kar bi za mnogo mnogo presegalo ves njihov državni proračun. Tudi druge države se tega zavedajo in zato ne mara nihče res prav začeti s tem obrambnim delom. Ali naj radi tega tudi mi mirno čakamo? Pač ne! Videli smo, kako nevarnost in grozo pomenijo vojni plini, zato je najmanj, kar moramo storiti, da se poučimo sami o njih in da potem poučimo tudi druge. Kdorkoli more, naj pa upošteva vse nasvete in navodila in si preskrbi pravčasno vsa obrambna sredstva! Sleherni pa naj si zapomni, kar posebno poudarjam, da sta za uspešno obrambo proti strupenim plinom potrebna dva pogoja, sicer:

1. da vsi ohranimo v slučaju plinskega napada hladnokrvnost in da skušamo na vsak način preprečiti nastop panike;

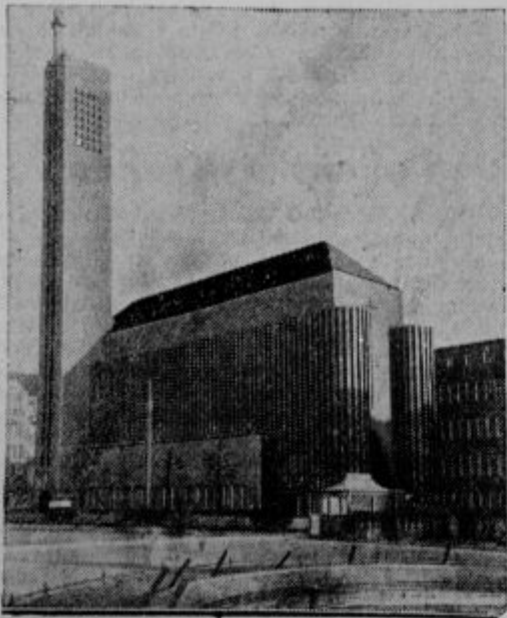
2. da dobro proučimo lastnosti posameznih plinov in da pripravimo že sedaj vse, kar je za slučaj plinskega napada potrebno.

Ako ta dva pogoja izpolnimo, potem moremo reči, da smo dosti storili za zaščito zaledja proti vojnim strupom.

Na nas samih pa je, da v tem pravcu delamo mirno gledajoč v bodočnost. Vprašanje obrambe proti »strupenim plinom« je socialno vprašanje prve vrste, je vprašanje »biti ali ne biti« za slovenski narod.

Recept za gledališke ravnatelje

V malo francosko mesto je nedavno priromal večji cirkus. Dasiravno je bilo na programu izredno veliko zanimivih točk, je ostal cirkus na predstavah skoraj prazen. Ravnateljstvo je poskusilo najprej z znižanjem vstupnine. Tudi to ni pomagalo. V svojem obupu je ravnatelj dal nalepiti velike kričeče plakate: »Vstop prost!« Občinstvo je do zadnjega kotička napolnilo cirkus. Ko so hoteli po končani predstavi zapustiti cirkus, so »opazili ob vseh izhodi« istotake plakate z napisom: »1 frank za izhod po osebi!« Poleg plakata sta stala po dva krepka boksarja, ki so svoje silne moči dokazali že med predstavo.

Moderna cerkvena arhitektura.

prejgu reke napajat. Ker niso našli na bregu no-
nega drevesa, so zatakneli vesla v tla in nanje
vezali svoje spalne mreže. Do enajstih ponoči
bilo vse tiho in mirno. Nato pa je pragozd v
ršini oživel in pričel se je tak nemir in di-
daj, da niso več mogli zatisniti očesa. Izmed
glogh glasev divjih živali so spoznali Indijanci
no tiste, ki so se tudi posamezno čuli, med temi
ebno tihe piskajoče glasove kapucinske opice,
kanje vriskača, rjovenje jaguarja in pume ali
erškega leva brez grive, kričanje bizamovega
šiša, lenivca, hoko-, parakua-, in drugih gozd-
kokoš. Kadar so se jaguarji približali gozd-
parobku, so je pes, ki je neprestano lajal,
il pod mreže in strahovito tulil. Tuljenje v
du je od časa do časa utihnilo, a se je vedno
ova oglasilo s dreves, nakar je sledilo dolgo-
no žvižganje opic, ki so bežale pred nevarnim
ragom.

Na vprašanje, zakaj gozdne živali v gotovih
h ponoči tako silno kriče, so Indijanci šegavo
ovorili: »Polno lune slave.« Toda te nemire so
veliki meri povzročali boji med posameznimi
lini. Jaguarji love bizamove prašiče in tapirje,
ne obvarujejo napada le tedaj, če ostanejo tesno
paj. Na begu teptajo grmovje, ki jim je napoti.
em prestrašijo plašne in boječje opice, ki po
je odgovarjajo kričanju velikih živali. To vpitje
di pa tudi družabno živeče ptice in ne traja
dolgo, da je ves zverinjak pokonci. To pa se
godi samo ob lepih mesečnih nočeh, ampak še
v posebno, kadar razgrajajo nevihte nad pra-
dom in ko dež curkoma lije. »Nebesa naj po-
je Vam kakor tudi nam ostalim mirno noč.« Te
em voščil vedno neki menih, ki je spremil
neje družbo do Río Negra, kadar je smrtno
den od vsakodnevnih naporov pomagal ureje-
taborišče. Toda bilo je vsekakor čudno, da tu
zodni samoti nikoli niso našli zaželjenega miru.